

Arrest

nr. 193 382 van 9 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 28 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 september 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SIMONART, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Sarafand, Saida, de Libanese nationaliteit te bezitten en van geboorte sjiitisch moslim te zijn. Uw ouders, twee broers en zus zijn er nog steeds woonachtig.

U ging tot het tweede middelbaar naar school, en werkte daarna als slager, heel even had u een eigen slagerij, maar u was toen nog te jong om dit tot een goede einde te brengen.

In 2008 verliet u omwille van economische redenen het land en reisde u naar Duitsland waar u een asielaanvraag indiende, die uiteindelijk geweigerd werd. U leerde hier wel uw Duitse echtgenote (met Libanese vader) kennen met wie u twee kinderen heeft en die nog steeds in Berlijn woonachtig zijn. Omdat u ziek werd keerde u in 2011 terug naar Sarafand en nam er uw intrek in het ouderlijk huis. Wanneer uw gezondheid het toeliet werkte u een periode in Gezayn in een restaurant, en verbleef daar dan ook. Voor het overige werkte u in een shampoofabriek in Sarafand.

Na uw terugkeer naar Libanon, kreeg u een vijftal keer het bezoek van uw vrouw en kinderen, ze verbleven dan jullie woning, soms ook bij de familie van uw vrouw, haar vader was immers Libanees. U stelt dat uw vader, naast het feit dat hij werkt in de bouwsector, ook banden heeft met Hezbollah, maar wat voor banden dit precies zijn weet u niet, noch heeft u een precies idee aangaande wat hij voor deze partij doet.

Sinds 2014 begon uw vader u aan te spreken op uw gedrag, u dronk, bad niet en u deed niets om later in het paradijs te komen. Hij wou dat u zou toetreden tot Hezbollah. U gaf hem te verstaan dat het uw leven was en u zelf koos hoe u te gedragen, waarop uw vader kwaad reageerde en u begon te slaan. Zo'n vijftigtal keer, en dit tot uw definitief vertrek uit het land in 2017, had u dergelijke gesprekken met uw vader, soms in het gezelschap van andere personen die banden hadden met Hezbollah wanneer ze bij jullie op bezoek waren. Ze wilden u zelfs naar Syrië sturen. Ook uw broers werden gevraagd toe te treden, doch ook zij reageerden op dezelfde manier als u.

In 2017 kwam het tot een ruzie met uw vader die u er weer op aansprak dat u dronken naar huis was gekomen en u eigenlijk niets deed, jullie sloegen elkaar en uw vader viel op de grond. Twee dagen later verliet u het land, uw moeder en broer hadden u geld gegeven, en u reisde met uw eigen paspoort naar Banjul, Afrika, om vervolgens, geholpen door een smokkelaar, naar België door te reizen waar u aangehouden werd op de luchthaven van Zaventem en op 19 augustus 2017 asiel aanvraag.

U stelt asiel aan te vragen daar u vreest dat uw vader u bij terugkeer weer onder druk zal zetten om tot Hezbollah toe te treden en u stelt dat deze partij het ook niet zal appreciëren wanneer ze te weten zullen komen dat u over hen hebt gesproken.

B. Motivering

Na het gehoor afgenomen door het Commissariaat-generaal (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo stelt u problemen te hebben met uw vader die u quasi aanhoudend onder druk zet om toe te treden tot Hezbollah én u zelfs naar Syrië wil sturen om er gaan te strijden. Uw vader zou sinds 2014 begonnen zijn u onder druk te zetten en dit hebben volgehouden tot 2017, het moment van uw vertrek.

Dient echter opgemerkt dat uw houding, uw gedrag én uw kennis over de rol van uw vader binnen Hezbollah totaal niet in overeenstemming is met de u beweerde vrees. Gezien uw vader de dragende rol speelt in uw asielmotieven, werd er u gevraagd of hij sympathisant was van Hezbollah of daadwerkelijk lid, een vraag waarop u opvallend genoeg het antwoord schuldig moet blijven en niet verder komt dan te stellen dat hij banden heeft met deze partij. U dan maar gevraagd of u enig idee hebt van de activiteiten van uw vader voor deze partij, moet u ook hierop een antwoord schuldig blijven en komt u niet verder dan te stellen hieromtrent geen idee te hebben. U stelt 'hij neemt zijn tas en hij gaat naar hen, maar ik weet niets'. Gevraagd of hij zelf iets verteld heeft, antwoordt u 'neen, maar hij zal gaan vechten, wat anders?' (CGVS p.3). Gevraagd of u dan ooit via via bent proberen te weten te komen wat uw vader precies deed, stelt u dat dit nooit het geval is geweest daar het u niet interesseerde. Andermaal gevraagd of u ooit geprobeerd hebt hiernaar te informeren, herhaalt u dat het u niet interesseerde. Gezien u stelt dat ook de 'partijvrienden van uw vader' u probeerden te overtuigen, werd u gevraagd wat u over hen weet. U stelt hun gezicht en namen te kennen, doch geen idee te hebben over hun functies, u wou er zich absoluut niet mee moeien en bijgevolg hebt u in het kader hiervan niet geïnformeerd (CGVS p.3-4). Uw totale gebrek aan interesse in de functie en de activiteiten van uw vader en diens vrienden voor Hezbollah ondermijnt op fundamentele wijze uw geloofwaardigheid daar er toch van uit kan worden gegaan dat u, gezien de rol die u uw vader en deze partij toedicht, alles in het werk zou hebben gesteld hieromtrent accurate informatie in te winnen, kennis hieromtrent is immers niet alleen essentieel om uw vrees correct te kunnen inschatten maar toch ook van belang om te kunnen inschatten hoe u uw vader en diens vrienden zou kunnen 'counteren'. Het loutere feit dat u weet dat uw vader sinds 2006 banden heeft met deze partij doet, en dat hoeft geen betoog, hieraan geen afbreuk (CGVS, p.3).

Het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen blijkt ook uit het volgende: zo vertelde uw vader dat Hezbollah gelovigen zijn en ze vechten voor het goede doel. Gevraagd wat hij u nog vertelde, stelt u dat uw vader zei dat het een rechtvaardige groep is. Gepeild wat hij u nog vertelde, herhaalt u slechts dat ze rechtvaardig zijn en u zich aan hun kant moet scharen. Nogmaals gepeild of hij concreet nog iets gezegd heeft over deze partij, antwoordt u 'neen, dat was het' (CGVS p.3). Moest uw vader er effectief op uit zijn u te rekruteren voor deze partij, en u zelfs naar Syrië willen laten vertrekken, dan mag het CGVS er toch van uitgaan dat hij u heel wat meer over de ideologie, de doelstellingen en de manier van werken van Hezbollah zou hebben verteld en niet louter in gemeenplaatsen zou zijn blijven steken. Hij wilde u immers doen afzien van uw 'liederlijk gedrag' en u op het rechte pad brengen, in deze context is het dan niet meer dan logisch dat hij u zou overrompeld hebben met info over de partij, en over zijn eigen motieven en activiteiten.

Een volgend punt dat uw geloofwaardigheid onderuit haalt is het gegeven dat desondanks uw bewering dat uw vader u vanaf 2014 quasi constant onder druk probeerde te zetten, u nog tot 2017 thuis bleef wonen. U hier dan ook naar gepeild stelt u dat dit te wijten was aan uw gezondheidsproblemen en aan het gegeven dat u niet genoeg verdiende om de huur te betalen (CGVS p.4). Ondanks het gegeven dat dit elementen zijn om op zich rekening mee te houden, kunnen deze overwegingen echter niet opwegen tegen de door u beweerde vrees, temeer u dan ook nog eens aangeeft van uw broer en moeder 8000 dollar te hebben gekregen om uw reis te bekostigen (CGVS p.1-2, 4). Gezien dit gegeven kan het niet anders dan dat ze ook al vroeger bij machte moeten zijn geweest u op een of andere manier ter hulp te schieten en de vaststelling dat u pas in 2017 het land verlaat kan dan ook niet, en zoals reeds werd aangestipt, overtuigen. Meer nog, een dergelijke vaststelling doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Volledigheidshalve dient nog aangestipt dat u aangeeft weliswaar als sjiitisch moslim te zijn geboren maar hier niet zelf voor te hebben gekozen, u bent nooit naar de moskee geweest. U gevraagd of u behalve met uw vader omwille hiervan ooit problemen heeft gehad, stelt u dat dit niet het geval is, enkel met uw vader én diens vrienden (CGVS p.4). Gezien er geen geloof wordt gehecht aan de door u geschetste problematiek met uw vader en Hezbollah, blijkt duidelijk dat dit gegeven op zich geen deel uitmaakt van uw asielmotieven.

Tot slot dient nog aangestipt dat u niet bij machte bent uw paspoort neer te leggen, u stelt dit aan de smokkelaar te hebben gegeven opdat u asiel zou kunnen aanvragen en u schrik had op basis van dit document naar Libanon te kunnen worden gerepatriëerd. U gevraagd of u afspraken met deze persoon heeft gemaakt wat betreft het terugkrijgen van dit document, stelt u dat hij beloofde het paspoort naar Libanon te sturen, doch tot op heden zou het nog niet zijn toegekomen (CGVS p.5). Het hoeft geen verder betoog dat het niet neerleggen van dit document, en hiervoor geen valabele reden te kunnen aanreiken, uw algemene geloofwaardigheid schaadt daar dit document essentieel is om na te kunnen gaan wanneer en hoe u uw land hebt verlaten en vervolgens hebt gereisd.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan er geen geloof worden gehecht aan uw motieven en dient u de vluchtelingenstatus te worden geweigerd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u documenten neer betreffende de periode dat u in Duitsland verbleef (onder andere kopie van uittreksel uit uw paspoort, betreffende de geboorte van uw kinderen, uittreksel uit hun paspoorten, attest betreffende uw vaderschap, het feit dat u in het ziekenhuis opgenomen diende te worden, ...). Deze stukken hebben betrekking op feiten die hier niet ter discussie staan (uw identiteit, gezinssamenstelling en verblijf in Duitsland) en vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus Libanon – De actuele veiligheidssituatie- dd. 2 juni 2017) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De meeste veiligheidsincidenten zijn geworteld in het Syrische conflict en men neemt een toenemende polarisatie waar tussen de soennitische en sjiitische gemeenschap in het land. Anderzijds zit de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen zijn de verschillende politieke leiders geneigd om tot kalmte op te roepen. Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen, en grensgeweld tussen de strijdende partijen en sektarische kidnappings. Sinds begin 2015 stellen waarnemers echter een verbetering van de algemene veiligheidssituatie vast. Mede door de toegenomen veiligheidsmaatregelen van het leger en Hezbollah en door de ontwikkelingen in Syrië nam de schaal van geweld af. Zo vindt er in Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de Alawitische en soennitische milities. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de sjiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. Wel vond er op 12 november 2015, na anderhalf jaar kalmte in Beiroet, opnieuw een dubbele zelfmoordaanslag plaats in de zuidelijke sjiitische wijk Bourj al-Barajneh. Het was de dodelijkste aanslag sinds de burgeroorlog en de eerste officieel door IS opgeëiste aanslag in Libanon. Het geweld escaleerde evenwel niet. Na de zware aanslag in november 2015 vonden er geen terroristische aanslagen meer plaats in Beiroet.

Na de aanslag in Beiroet volgde een half jaar zonder terreur tot op 27 juni 2016 op één zelfde dag acht zelfmoordaanslagen plaats in de overwegend christelijke stad al-Qaa in Bekaa, op 5 km van de grens met Syrië. Hierbij vielen zes burgerdoden en 30 gewonden. Op 31 augustus 2016 ontplofte een

bermbom in het stadje Zahle in het Noordoosten van de Beka. Hierbij liet één burger het leven en raakten 11 burgers licht gewond.

Anno 2016-2017 concentreert het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de noordoostelijke Bekavallei (Arsal, Ras Baalbek). Jihadistische groeperingen richten hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte, en Hezbollah belagen op hun beurt extremistische groeperingen. Zo vinden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat Fatah al-Sham / Hayat Tahrir al-Sham (het vroegere Jabhat al-Nusra) enerzijds, en het Libanese leger of Hezbollah anderzijds. Bij dit soort aanvallen op militaire doelwitten vallen evenwel weinig tot geen burgerslachtoffers, tenzij het grootschalige en langdurige confrontaties in bevolkt gebied betreffen. Sinds januari 2015 hebben zulke confrontaties evenwel niet meer plaatsgevonden. Wel bleven dagelijkse kleinschalige aanvallen op militaire doelwitten plaatsvinden waarbij doden of gewonden vielen, nagenoeg uitsluitend onder de strijdende partijen. Sinds januari 2016 bekampen IS en JFSook elkaar waarbij langs beide kanten verliezen werden geleden. Bij dit geweld worden evenmin burgers geïdiseerd en, aangezien het een afgelegen en bergrijke regio betreft, vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Ook in de tweede helft van 2016 en de eerste helft van 2017 bleven dagelijkse kleinschalige aanvallen op militaire doelwitten plaatsvinden waarbij doden of gewonden vielen, nagenoeg uitsluitend onder de strijdende partijen.

Syrische rebellengroepen voeren voorts raket- en morteraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voert op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebellengroeperingen in soennitische grensregio's. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel beperkt. Sinds begin 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af. Dit was ook het geval in 2016-2017. Er werden in dezelfde periode geen burgerslachtoffers door Syrisch grensgeweld gerapporteerd.

In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Er vinden slechts kleine wederzijdse vergeldingsacties plaats, waarbij geen burgers geïdiseerd werden en ook geen burgerslachtoffers vielen. Ook in het najaar van 2016 en het voorjaar van 2017 bleef de situatie stabiel, en dit ondanks de retoriek langs weerskanten naar aanleiding van de tiende verjaardag van de oorlog.

In de Palestijnse kampen blijft, met uitzondering van Ayn al-Hilwah, de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers geïdiseerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuren.

In Ayn al-Hilwah vonden in de verslagperiode gewapende confrontaties plaats tussen de Palestijnse gezamenlijke veiligheidsmacht verbonden met Fatah en de radicaal islamistische groepen onder leiding van Bilal Badr. Van begin november 2016 tot eind maart 2017 vielen bij geweld in het kamp een dertigtal doden, waaronder verscheidene burgers. De nieuw gevormde gezamenlijke veiligheidsmacht tracht zich te ontplooien in de meest gevoelige wijken maar de situatie blijft gespannen onder de aanwezigheid van een 200-tal extremistische strijders verbonden met Shabab al-Muslim.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen en dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen leiden tot toenemend sektarisch geweld, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Libanon sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 28 september 2017 een schending aan van *“de artikelen 52/2 §2, 48/3, 48/4 en 48/5 par.3 van de Vreemdelingenwet”; “de motiveringsverplichting van artikel 62 van de Vreemdelingenwet”; “het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het beginsel luidens welk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.”*

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht.

Waar verweerder opwerpt dat verzoeker niet voldoende zou gevraagd en gezocht hebben naar de rol van zijn vader binnen Hezbollah, voert het verzoekschrift aan dat het tegenstrijdig is *“om van de ene kant te verwachten dat verzoeker zijn vrees aantoonde voor de terugkeer naar Libanon, en zijn vrees voor zijn vader en de Hezbollah, terwijl er van de andere kant van hem verwacht wordt dat hij zijn interesse toont in de Hezbollah en vragen stelt, en zelfs dat hij een voldoende diepgaande analyse maakt om zijn vrees correct te kunnen inschatten, en zelfs, zo stelt CGVS zijn vader en diens vrienden te “counteren”.*”

Verzoeker merkt op dat Hezbollah internationaal erkend is als terroristische organisatie, die zich gemengd heeft in de huidige conflicten in Syrië, alsook in de strijd met Daesh en Al Nusra. Verzoeker voert aan aldus alle redenen te hebben om zich niet te mengen, in welke mate ook, bij de activiteiten van Hezbollah en diens militaire tak.

Verzoeker stelt dat Hezbollah bovendien erg actief is in de productie van een wapenarsenaal en verwijst hierbij naar het rapport “United States Congressional Research Service, *Lebanon*, 25 July 2017, available at: <http://www.refworld.org/docid/59c36d7a4.html> [accessed 28 September 2017], 13.”.

Daarenboven onderstreept verzoeker dat zijn vrees om ingezet te worden in de gewapende strijd groot is, gezien Hezbollah erg actief is op militair vlak.

Het verzoekschrift geeft een uiteenzetting over Hezbollah's betrokkenheid bij de strijd in Syrië. Het 'International Institute for Strategic Studies' schatte dat in 2016 tussen de 4000 en de 8000 manschappen van Hezbollah in Syrië vochten.

Aangaande de vaststelling van verweerder dat verzoekers relaas ongeloofwaardig klinkt omdat zijn vader niet voldoende de ideologie van de partij heeft gedeeld, benadrukt verzoeker dat hij *“tot tientallen malen door zijn vader en zijn ‘vrienden’ van de Hezbollah op allerlei tonen aangesproken [werd] om te gaan strijden voor Hezbollah, tegen Daes, Al-Nosra, of in de Syrische strijd”*. Verzoeker weidt uit dat zijn vader hem de ene keer vriendelijk toesprak om hem emotioneel te chanteren, terwijl hij het de andere keer hard te verduren kreeg, tot fysiek geweld toe. Daarnaast haalt verzoeker aan dat hij de sharia strikt diende na te leven. Bovendien stelde verzoeker dat hij letterlijk werd opgeroepen tot het worden van een martelaar.

Verzoeker legt uit dat hij, ondanks de angst voor zijn vader, bij zijn ouders bleef wonen omdat zijn gezondheid hem niet toeliet om voltijds te gaan werken en hij bijgevolg niet voldoende verdiende om huur te kunnen betalen. Hij voegt eraan toe dat hij een tijd in een restaurant in Gezayn heeft gewerkt, waar hij ook verbleef, wat erop wijst dat hij elke gelegenheid om zich van zijn vader te distantiëren, heeft genomen. Verzoeker legt uit dat hij Libanon verliet twee dagen nadat zijn vader hem uiteindelijk fysiek had aangevallen omdat verzoeker weigerde zich aan te sluiten als Hezbollah strijder, omdat zijn gezondheid het op dat moment toeliet.

Aangaande zijn paspoort, verduidelijkt verzoeker dat hij dit heeft afgegeven aan de smokkelaar die hem heeft helpen vluchten. *“De smokkelaar beloofde dat hij zijn paspoort terug zou opsturen naar Libanon, doch de CGVS kan niet anders dan beseffen dat de kans dat een smokkelaar, ‘in alle eerlijkheid’, zijn belofte nakomt om het paspoort terug te sturen, klein is...”*

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, stelt het verzoekschrift in eerste instantie dat de Veiligheidsraad het mandaat van de VN met betrekking tot de vredeshandavingstroepen in Libanon voor één jaar verlengt. Uit een rapport van “United States Department of State”, blijkt dat op 27 juni 2017 acht

terroristen zich laten ontploffen hebben bij Qaa, aan de Syrische grens, waarbij vijf mensen werden gedood en minstens 28 mensen gewond raakten. In hetzelfde rapport komt eveneens naar voor dat de Hezbollah grote gebieden onder hun controle houden, en dat ze de buurten binnen hun gebieden in de gaten houden. Ook de grenzen van de gebieden onder controle van Hezbollah worden streng bewaakt met checkpoints.

Daarnaast bevestigt het *"country report on Terrorism 2016"*, dat specifiek handelt over Hezbollah, gepubliceerd op 19 juli 2017, dat Hezbollah, die eerder gebaseerd is ten noordoosten van Beiroet in de Bekavallei, nog erg actief is, zeker op militair vlak. Het verzoekschrift haalt tevens aan dat de *"steun van de Hezbollah voor het Syrische regime van el-Assad werd ook in 2016 doorgetrokken, toen Hezbollah-leider Hassan Nasrallah zei dat hij van plan was extra Hezbollah-militanten te sturen om aan de zijde van de Syrische troepen te vechten in de belegerde stad van Aleppo. Er zijn verslagen over 7000 Hezbollah-strijders in Syrië; verschillende senior legerhoofden van de Hezbollah en honderden strijders zijn gestorven in het Syrische conflict"*.

Uiteindelijk merkt verzoeker op dat de conflicten zich tot op heden uitstrekken tot in de streek van Sidon waarin zijn thuisstad Sarafand zich bevindt, waar onder andere de terroristische soennitische groep Asbat al-Ansar actief is, zoals volgt uit het *"country report on terrorism 2016"*.

Volgens verzoeker bewijzen alle voorafgaande elementen dat de veiligheidssituatie in Libanon zorgwekkend is, en dat naast het feit dat verschillende terroristische groepen nog actief zijn op het grondgebied, vooral de strijd in Syrië, waar naar verluid 8000 Hezbollah-strijders dit jaar actief meestrijden, voor grote onveiligheid zorgt, tot in de streek van Sidon zelf. Daarnaast stelt verzoeker dat het duidelijk is *"dat de vader van verzoeker, en andere aanhangers van de Hezbollah, bij terugkeer van verzoeker enkel de druk, zowel mentaal als fysiek zullen opdrijven, en hem zullen dwingen mee te strijden in Syrië."* Uit voorgaande rapporten en huidige kennis over de Syrische strijd, gaat verzoeker bijgevolg een bijna zekere dood tegemoet als toekomstige strijder. Dit is de hypothese, indien de Hezbollah zelf niet beslissen komaf te maken met verzoeker omdat hij het land ontvlucht is, en zijn 'plicht' niet heeft volbracht.

In hoofddorde wordt gevraagd de bestreden beslissing te hervormen en verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen; in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te hervormen en verzoeker de status van subsidiaire bescherming toe te kennen; in uiterst ondergeschikte orde het dossier opnieuw over te maken aan de Commissaris- Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen ten einde een correct juridisch onderzoek mogelijk te maken.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk

zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart Libanon te zijn ontvlucht omdat hij door zijn vader voortdurend onder druk gezet werd om tot Hezbollah toe te treden en te gaan strijden in Syrië. Verzoeker vreest bij terugkeer opnieuw onder druk gezet te worden, alsook dat Hezbollah hem zou viseren omdat hij in België over hen heeft verteld.

2.4. Vooreerst kan met het CGVS worden vastgesteld dat verzoeker amper op de hoogte is van de rol van zijn vader binnen Hezbollah. Gevraagd of zijn vader een sympathisant of volwaardig lid van Hezbollah is, stelt verzoeker louter *“Ik weet echt niets over hem, ik weet dat hij privé werk heeft en banden met de partij”* (gehoorverslag van het CGVS van 8 september 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 3). Verzoeker herhaalt dat hij geen enkel idee heeft van de activiteiten van zijn vader voor Hezbollah, doch weet wel te stellen dat zijn vader sinds 2006 banden met de partij onderhoudt (CGVS-verslag, p. 3). Verder gaf verzoeker nog aan dat hij nooit heeft trachten te weten te komen wat zijn vader precies deed voor Hezbollah, omdat het hem niet interesseerde (CGVS-verslag, p. 3-4). Verzoeker stelde evenmin op de hoogte te zijn van de functie of banden die de vrienden van verzoekers vader – die verzoeker eveneens trachtten te overtuigen om zich bij Hezbollah aan te sluiten – met Hezbollah zouden hebben, omdat het hem niet interesseerde (CGVS-verslag, p. 4). Het is echter redelijk aan te nemen dat verzoeker meer informatie zou willen inwinnen omtrent de rol van zijn vader en diens vrienden binnen Hezbollah, zodat hij in staat zou zijn om zijn vrees correct te kunnen inschatten. Verzoekers desinteresse in de activiteiten van zijn vader en diens vrienden ondergraaft dan ook de ernst van de door hem voorgehouden vrees. In dit verband voert het verzoekschrift aan dat het tegenstrijdig is *“om van de ene kant te verwachten dat verzoeker zijn vrees aantoonde voor de terugkeer naar Libanon, en zijn vrees voor zijn vader en de Hezbollah, terwijl er van de andere kant van hem verwacht wordt dat hij zijn interesse toont in de Hezbollah en vragen stelt”*. Er wordt echter niet gesteld dat verzoeker interesse in Hezbollah dient te tonen, doch wel interesse in de activiteiten van zijn vader en diens vrienden voor Hezbollah, zodat hij kan inschatten welk gewicht hij aan hun woorden dient te hangen.

2.5. Ook is het redelijk aan te nemen dat, indien verzoekers vader Hezbollah dermate aanhangt dat hij zijn zoon wil rekruteren en naar Syrië sturen, deze verzoeker meer zou trachten te overtuigen van de ideologie en het doel van Hezbollah en hierover uitgebreid zou hebben verteld. Dit klemte te meer nu verzoekers vader verzoeker wilde overhalen zijn uitbundige levensstijl op te geven en in die context redelijkerwijs kan verwacht worden dat verzoekers vader hem zou overstelpen met informatie over de partij. Uit verzoekers verklaringen blijkt echter dat zijn vader bleef steken in algemeen- en vaagheden als *“Hij vertelde dat ze gelovig zijn en vechten voor het goede doel”* en *“dat ze rechtvaardig zijn”* (CGVS-verslag, p. 3). Verzoekers oppervlakkige en ondoorleefde verklaringen komen voor als louter verzonden beweringen die niet ingebed zijn in de realiteit. Waar het verzoekschrift nog stelt dat verzoeker tot tientallen malen door zijn vader en diens vrienden op allerlei tonen aangesproken werd om te gaan strijden voor Hezbollah, zouden deze vele rekruteringspogingen net moeten inhouden dat verzoeker gedetailleerder en diepgaander uitleg zou kunnen verschaffen over de organisatie Hezbollah. De Raad kan dan ook geen geloof hechten aan verzoekers verklaringen hieromtrent.

2.6. De geloofwaardigheid van verzoekers beweringen, dat hij sinds 2014 aanhoudend door zijn vader onder druk gezet werd om zich aan te sluiten bij Hezbollah, wordt verder ondergraven nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij tot zijn vlucht in 2017 bij zijn ouders thuis is blijven wonen (CGVS-verslag, p. 1-2). De verschoningen in het verzoekschrift – verzoekers gezondheidsproblemen en zijn onmogelijkheid om zelfstandig huur te betalen – kunnen echter niet overtuigen, nu verzoeker wel een andere woonoplossing had kunnen vinden, indien hij werkelijk vreesde door zijn vader bij Hezbollah gerekruteerd te worden. Zo zou verzoeker mogelijks bij zijn broer terecht kunnen, die gedeeltelijk in Beiroet woont (CGVS-verslag, p. 2). Daarnaast kan niet worden ingezien waarom verzoekers broer en moeder verzoeker niet eerder – en op een minder ingrijpende wijze – geholpen hebben, nu verzoekers moeder en broer hem 8000 USD gegeven hebben om zijn vluchtreis te bekostigen (CGVS-verslag, p. 4). Verzoeker heeft een verslavingsprobleem wat gezondheidsproblemen meebrengt, maar ook zoals hijzelf

stelt, discussies met zijn vader die hem nochtans een baan bezorgde in de bouw. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoekers problemen deze persoonlijke situatie overstijgt.

2.7. De Raad merkt nog op dat voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op de verzoekende partij berust. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

Verzoeker stelt zijn paspoort niet te kunnen neerleggen, nu hij dit aan de smokkelaar heeft gegeven zodat hij asiel zou kunnen aanvragen en *“uit schik dat ze me naar Libanon terugsturen”* (CGVS-verslag, p. 5). Verzoeker zou het paspoort aan zijn smokkelaar hebben gegeven en de smokkelaar had beloofd het paspoort terug naar Libanon op te sturen, wat tot op heden nog niet gebeurd is (CGVS-verslag, p. 5). Dat verzoeker zijn huidige paspoort niet neerlegt, noch hiervoor een aannemelijke reden opgeeft, doet aldus afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid. Bovendien kan, in het licht van de grote hoeveelheid aan kopieën van documenten die verzoeker bij het CGVS neerlegde, redelijkerwijs aangenomen worden dat verzoeker eveneens een kopie van dit paspoort zou hebben gemaakt (CGVS-verslag, p. 5).

Ter terechtzitting blijkt nog dat verzoeker vele gezinsherenigingen heeft ingediend bij de Duitse ambassade en deze allen zijn afgewezen. Dat verzoeker dan geen begin van bewijs van reisdocumenten kan voorleggen is ook om deze reden niet aannemelijk.

2.8. De door verzoeker neergelegde documenten – onder andere een kopie van een uittreksel uit zijn paspoort, de geboortecertificaten van zijn kinderen, uittreksel uit hun paspoorten, een attest betreffende zijn vaderschap, het gegeven dat verzoeker in het ziekenhuis diende opgenomen te worden – kunnen voorgaande vaststellingen niet doen ombuigen. Deze documenten betreffen immers de periode waarin verzoeker in Duitsland woonde en tonen slechts zijn identiteit, gezinssamenstelling en verblijf in Duitsland aan, hetgeen niet wordt betwist.

2.9. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van bouteweringen, het geven van gefabriceerde *post factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.11. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.12. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus *“Libanon. De veiligheidssituatie in Libanon”* van 2 juni, toegevoegd aan het administratief dossier) dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon nog steeds grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De meeste veiligheidsincidenten zijn geworteld in het Syrische conflict en men neemt een toenemende polarisatie waar tussen de soennitische en sjiiitische gemeenschap in het land. Anderzijds zit de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen zijn de verschillende politieke leiders geneigd om tot kalmte op te roepen. Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen en grensgeweld tussen de strijdende partijen en sektarische kidnappings. Sinds begin 2015 stellen waarnemers echter een verbetering van de algemene veiligheidssituatie vast. Mede door de

toegenomen veiligheidsmaatregelen van het leger en Hezbollah en door de ontwikkelingen in Syrië nam de schaal van geweld af. Zo vindt er Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de Alawitische en soennitische militieën. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de sjiiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. Wel vond er op 12 november 2015, na anderhalf jaar kalmte in Beiroet, opnieuw een dubbele zelfmoordaanslag plaats in de zuidelijke sjiiitische wijk Bourj al-Barajneh. Het was de dodelijkste aanslag sinds de burgeroorlog en de eerste officieel door IS opgeëiste aanslag in Libanon. Het geweld escaleerde evenwel niet. Na de zware aanslag in november 2015 vonden er geen terroristische aanslagen meer plaats in Beiroet. Na de aanslag in Beiroet volgde een half jaar zonder terreur tot op 27 juni 2016 op één zelfde dag acht zelfmoordaanslagen plaatsvonden in de overwegend christelijke stad al-Qaa in Bekaa, op 5 kilometer van de grens met Syrië. Hierbij vielen zes burgerdoden en 30 gewonden. Op 31 augustus 2016 ontplofte een bembom in het stadsdeel Zahle in het Noordoosten van de Bekaa. Hierbij liet één burger het leven en raakten 11 burgers licht gewond. Anno 2016-2017 concentreert het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de noordoostelijke Bekavallei (Arsal, Ras Baalbek). Jihadistische groeperingen richten hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte, en Hezbollah belagen op hun beurt extremistische groeperingen. Zo vinden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat Fatah al-Sham / Hayat Tahrir al-Sham (het vroegere Jabhat al-Nusra) enerzijds, en het Libanese leger of Hezbollah anderzijds. Bij dit soort aanvallen op militaire doelwitten vallen evenwel weinig tot geen burgerslachtoffers, tenzij het grootschalige en langdurige confrontaties in bevolkt gebied betreffen. Sinds januari 2015 hebben zulke confrontaties evenwel niet meer plaatsgevonden. Wel bleven kleinschalige aanvallen op militaire doelwitten plaatsvinden waarbij doden of gewonden vielen, nagenoeg uitsluitend onder de strijdende partijen. Sinds januari 2016 bekampen IS en JFS ook elkaar waarbij langs beide kanten verliezen werden geleden. Bij dit geweld worden evenmin burgers gevisieerd en, aangezien het een afgelegen en bergrijke regio betreft, vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Ook in de tweede helft van 2016 en de eerste helft van 2017 bleven dagelijkse kleinschalige aanvallen op militaire doelwitten plaatsvinden waarbij doden of gewonden vielen, nagenoeg uitsluitend onder de strijdende partijen. Syrische rebellengroepen voeren voorts raket- en mortieraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voert op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebellengroeperingen in soennitische grensregio's. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel beperkt. Sinds begin 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af. Dit was ook het geval in 2016-2017. Er werden in dezelfde periode geen burgerslachtoffers door Syrisch grensgeweld gerapporteerd. In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Er vinden slechts kleine wederzijdse vergeldingsacties plaats, waarbij geen burgers gevisieerd werden en ook geen burgerslachtoffers vielen. Ook in het najaar van 2016 en het voorjaar van 2017 bleef de situatie stabiel, en dit ondanks de retoriek langs weerskanten naar aanleiding van de tiende verjaardag van de oorlog. In de Palestijnse kampen blijft, met uitzondering van Ayn al-Hilwah, de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers gevisieerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuren. In Ayn al-Hilwah vonden in de verslagperiode gewapende confrontaties plaats tussen de Palestijnse gezamenlijke veiligheidsmacht verbonden met Fatah en de radicaal islamitische groepen onder leiding van Bilal Badr. Van begin november 2016 tot eind maart 2017 vielen bij geweld in het kamp een dertigtal doden, waaronder verscheidene burgers. De nieuw gevormde gezamenlijke troepenmacht tracht zich te ontplooien in de meest gevoelige wijken maar de situatie blijft gespannen onder de aanwezigheid van een 200-tal extremistische strijders verbonden met Shabab al-Muslim.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen en dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen leiden tot toenemend sektarisch geweld, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Libanon sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker in zijn verzoekschrift aangehaalde rapporten en artikels - *“UN News Service, Security Council renews mandate of UN peacekeeping force in Lebanon, 30 August 2017”*; *“United States Department of State, 2016 Report on International Religious Freedom - Lebanon, 15 August 2017”*; *“United States Department of State, Country Reports on Terrorism 2016 - Foreign Terrorist Organizations: Asbat al-Ansar (AAA), 19 July 2017”*; *“United States Department of State, Country Reports on Terrorism 2016 - Foreign Terrorist Organizations: Hizballah, 19 July 2017”* - tonen niet aan dat voornoemde informatie in het administratief dossier foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. Zo werd hierboven reeds besproken dat acht terroristen zich op 27 juni 2017 laten ontploffen hebben bij Qaa, aan de Syrische grens, waarbij vijf mensen werden gedood en minstens 28 mensen gewond raakten, wat het *“Report on International Religious Freedom – Lebanon”* van 15 augustus 2017 ook vermeldt. Ook waar het *“Country Report on Terrorism 2016”* van 19 juli 2017, dat specifiek handelt over Hezbollah, stelt dat Hezbollah eerder gebaseerd is ten noordoosten van Beiroet in de Bekavallei en nog erg actief is, zeker op militair vlak, wordt dit beaamd door de informatie in het administratief dossier. Er wordt eveneens vermeld dat het geweld zich anno 2016 en 2017 in deze grensregio met Syrië concentreert en dat er slechts kleinschalige aanvallen op militaire doelwitten, waarbij nagenoeg uitsluitend doden en gewonden onder de strijdende partijen vielen. Volgens verzoeker zou het *“Country Reports on Terrorism 2016 - Foreign Terrorist Organizations: Asbat al-Ansar (AAA)”* vermelden dat de conflicten tot op heden uitstrekken tot in de streek van Sidon waarin verzoekers thuisstad Sarafand zich bevindt. Dit kan echter niet teruggevonden in dit rapport. Integendeel, het rapport vermeldt dat AAA zich niet graag mengt in operaties in Libanon, omdat AAA haar veilige basis in het Ain al-Hilwah kamp niet wil verliezen. Bovendien eiste AAA geen enkele aanslag op in 2016. Tot slot kan nog worden opgemerkt dat het gegeven dat de Veiligheidsraad het mandaat van de VN met betrekking tot de vredehandavingstroepen in Libanon voor één jaar verlengt, niet aantoonst dat de situatie in Libanon uitzonderlijk zou zijn, waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.13. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.14. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.15. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK